

Nr 461

Av herr Stiernstedt och Jönsson i Ingemarsgården, *angående löneutbetalningen för viss personal hos hushållningssällskapen.*

Vid fjolårets höstriksdag beslöts i anledning av proposition nr 183 och i ärendet väckta motioner vissa organisatoriska förändringar beträffande hushållningssällskapen. En av dessa innebar, att löneutbetalningen till de personalförtecknade och statsbidragsavlönade tjänstemännen hos hushållningssällskapen ej längre skulle göras av sällskapen utan fr. o. m. den 1 juli 1962 överflyttas till lantbruksstyrelsen. En sådan omläggning ansågs medföra vissa — dock ej angivna — fördelar.

I årets statsverksproposition, punkten Lantbruksstyrelsen: Avlöningar, har departementschefen anfört att en viss ökning av lantbruksstyrelsens arbetsbelastning följer med de på styrelsen ankommande arbetsuppgifterna i anledning av nämnda riksdagsbeslut. Han är dock icke beredd att föreslå att några nya tjänster inrättas vid styrelsen för ifrågavarande ändamål och hänvisar i sammanhanget till att styrelsen kan anlita lantbruksnämndernas och hushållningssällskapens anslag för att bestrida kostnader, som uppkommer då tjänstemän vid dessa organ förordnas att tillfälligt tjänstgöra hos styrelsen.

Sistnämnda uttalande tyder på att lantbruksstyrelsen skulle ha möjlighet att till sig inkalla tjänstemän hos nämnder och sällskap även för fullgörande av sådana normala och löpande göromål som arbetet med löneutbetalningar och liknande utgör. En sådan ordning är enligt vår mening varken rimlig eller lämplig. Ett införande av densamma skulle vidare avsevärt förrycka verksamheten inom de lokala organen.

Över huvud förefaller en centralisering av löneutbetalningarna för sällskapens statsbidragsavlönade befattningshavare innebära sådana nackdelar att det nu i statsverkspropositionen redovisade förhållandet motiverar att beslutet härom tages till omprövning; detta så mycket mer som detsamma ej ännu trätt i kraft.

I anslutning härtill bör erinras om att hushållningssällskapens verksamhet långt ifrån helt finansieras med statsmedel. Av deras över 800 befattningshavare är mindre än hälften (373 st.) avlönade av staten och uppförda på den statliga personalförteckningen. Det synes oss icke rimligt att man i fråga om ett sådant rutinemässigt arbete som löneutbetalningarna skall införa en ordning, som innebär att densamma skall delas på olika instanser, detta så mycket mer som en central utbetalning genom lantbruksstyrelsen måste bygga på noggranna och detaljerade, lokalt framräknade uppgifter.

Det blir på så sätt i icke ringa grad ett dubbelarbete, vars utförande kräver ytterligare arbetskraft. Det förtjänar också uppmärksammas, att en sådan centraliserad löneutbetalning icke förekommer inom vare sig lantbruksnämnder eller skogsvårdsstyrelser, för vilka en sådan ordning — med hänsyn till att organen har en rent statlig karaktär — legat närmare till hands.

Det kan vidare nämnas, att i pågående förberedelser för den centrala löneutbetalningens införande framkommit nya spörsmål, som kan förefalla vara detaljer men som dock har betydelse. Hit hör således frågan om på vad sätt utbetalningen skall ske, alltså kontant eller per postgiro och per check i affärsbank, sparbank eller jordbrukskassa. Vilken form man än väljer torde det i flertalet fall i nämnt hänseende bli ytterligare en skillnad mellan de av staten avlönade och övriga tjänstemän hos sällskapen. Detta befördrar icke samhörigheten och känslan av att alla är lika och har samma ställning i fullgörandet av arbetsuppgifter, som har ett gemensamt syfte.

På grund av det anförda yrkar vi,

att riksdagen måtte besluta att en till lantbruksstyrelsen centraliserad löneutbetalning för hushållningssällskapens statsbidragsavlönade personal icke genomföres.

Stockholm den 26 januari 1962

Lennart Stiernstedt

Elias Jönsson

i Ingemarsgården